

Program de revelion

Cîteva momente bune de spectacol au fost în programul de revelion. Cu alții mai bune, cu cîț au fost mai rare. Nu, Televiziunea nu ne-a oboșit cu glume în cascadă. Glumele nu au fost nici multe, nici bune. Poate că uneori ne-am amuzat, dar, acum, cînd ne aducem aminte, constatăm că Televiziunea nu a contat atît pe gustul nostru indolent, cît pe cel, sigur, al vinului. Cu un vin bun, poți înghiți și pilule amare; în emisiunea „De la o glumă la alta”, pilulele au fost doar fade, rostite, însă, dezinvolt de buni actori, ca Florin Piersic, Dem. Rădulescu, Coea Andronescu, Puiu Călinescu etc., prea buni ca să ne spună, în seara Anului Nou, glume răsuflete. Unii dintre noi poate că s-au infuriat. Vinul, se știe, nu îndeamnă la placiditate decît îndoit cu române (nu au lipsit, dar nu oricine poate fi ca Ioana Radu). Noroc, însă, cu Dem. Rădulescu, care, cu prilejul unui sketch, a spart televizorul cu o năprasnică lovitură de karate. Cei cărora televizoarele le-au rămas intacte au putut lua leacuri pentru dureri de cap.

împreună cu Costel Constantin, administrate de Valentin Silvestru prin mijlocirea unei babe, excelent interpretată de Draga Olteanu, într-o compoziție cîși mai ascundea din robustețe, dar nu și din jovialitate. Am întreat pe cîțiva admiratori ai actriței, atrași mai cu întîrziere de ecran, dacă o recunosc. Și n-au recunoscut-o.

A apărut și eternul Nea Mărin, care începute să ne cam plictisească în ultima vreme (și Homer mai adormea cîte puțin), cu întîmplări noi de la revelionul petrecut la nașu-său Pandeale. Ne-a amuzat, cum au ajuns ei de-au băut zaibărul direct din casa de bani...

Brigada artistică a I.T.B., printre altele, și-a făcut nițel autocritica, nu mult, că doar de Anul Nou nu face să strîci bucuria omului cu referiri la situații de plins din vechiul an. În schimb, un film cu un titlu eufemistic — cum ca la „Urzica”: „Aviatul liftulețului” — a fost prea acid ca să putem crede că l-a realizat întreprinderea de întreținere a lifturilor. El ne-a strecurat, printre holotele de ris, prea multă amărăciune, nouă, celor care nu locuim pe la parterele clădirilor, și, poate, de ce să nu sperăm, și un sentiment de vinovăție celor în cauză. Marin Moraru e un prea mare comic ca să nu supere vreun director de la întreprinderea incriminată.

În rest, Teatrul Mic și-a făcut o bună reclamă pentru *Nebuna din Chailot*, așa că se poate aștepta și pe anul în curs la afluență de spectatori. Și, cum o noapte întregă nu poți ține telespectatorii cu melodii de muzică ușoară în interpretări într-atît de uzitate încît au devenit uzate, Televiziunea a apelat și la televiziunile străine, care ne-au salutat, uneori cu iugeniozitate (cum a fost cea olandeză), trezind dintr-o ușoară stare de amorțeală pe cei care nu au avut la îndemînă vreun magnetofon.

Constantin Radu-Maria

telex „teatrul” — telex „teatrul” — telex „teatrul”

La Teatrul „Nottara”, în feja unui distins auditoriu, s-a prezentat spectacolul cu piesa lui Radu Dumitru *El octavo día por la madrugada. Olé!* ● Teatrul Bacovia a prezentat la sfîrșitul anului 1978 patru premiere. Acum, repetă. Cum vă place de *Shakespeare*, în regia lui Cristian Popescu și în scenografia lui Dan Jiliau, Studioul teatrului pregătește *Visul de D. R. Popescu*, în interpretarea tinerei Diana Lupescu.

și *Romanțioșii de Edmond Rostand*, în regia lui Mircea Crețu. ● *Alexandru Colpacci* va putea în scenă, la Teatrul Național din Cluj-Napoca, O serisoare pierdută. Dintre clasici, *Caragiale se bucura în această stagione de cinstirea cuvenită Ceiațași...* ● *„Manuscriptum” nr. 4 din 1978 prezintă interes și pentru oamenii de teatru: publică piesa Bueătarul de la Salamandra de D. Popovici și un interesant grupaj realizat de Anca Costa-Foru cu „Vechi pagini din*

istoria teatrului”, semnate de I. D. Theodorescu și Grigore Silași. ● Dintr-un interesant articol publicat în revista „Cronica” din 29 dec. 1978 și semnat de Ștefan Oprea, aflăm, nu cu plăcere, că unele teatre, ca Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași, prezintă „spectacole prăfuite, anacronice, ca Domnița Lăcrimă furată sau Barbă Col, cu care trupa ieșeană cutreieră țara de ani de zile, făcîndu-și reade de serviciu sub raport artistic”.

Faima